

OKÓLNIK

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

32/2014

Płock – dnia 18 listopada 2014 r.

140

LIST PASTERSKI BISKUPA PŁOCKIEGO PIOTRA LIBERY
NA NIEDZIELĘ CHRYSTUSA KRÓLA 2014 ROKU
OBCHODZONĄ W DIECEZJI PŁOCKIEJ JAKO NIEDZIELA SYNODALNA

Umiłowani Diecezjanie!

1. W swojej niedawnej adhortacji apostołskiej „*Evangelii gaudium*” Papież Franciszek z prostotą ukazuje, jak bliski każdemu człowiekowi, zwłaszcza ubogiemu i cierpiącemu, jest Król, którego uroczystość dzisiaj obchodzimy, i jak inne od świata współczesnej polityki jest Jego królestwo. Rozpoczęło się ono dzięki „*tak*” pokornej dziewczyny z małego kraju, zagubionego na peryferiach wielkiego imperium rzymskiego. Jej i nasz Król narodził się w stajni, między zwierzętami. Został ofiarowany w świątyni z dwoma gołębiami, stanowiącymi ofiarę ludzi, których nie było stać na to, by zapłacić za baranka. Dorastał w domu ciężko pracującego cieśli i własnymi rękami zarabiał na chleb. Uginających się pod brzemieniem cierpienia, dotkniętych ubóstwem zapewniał: „*Błogosławieni [jesteście] ubodzy, albowiem do was należy królestwo Boże*” (Łk 6, 20). W ostatnich słowach swego publicznego nauczania – słowach, które przed chwilą usłyszeliśmy – utożsamiał się z nimi, mówiąc: „*Byłem głodny, a daliście mi jeść; byłem spragniony, a daliście mi pić...*”. Podczas całego swego ziemskiego życia nauczał, że miłosierdzie jest kluczem do nieba. **Król naszych serc nigdy nie męczy się obdarowywaniem nas miłosierdziem**, to nas męczy proszenie Go o miłosierdzie – kończy Ojciec święty.

2. Jesteśmy Kościołem, rodziną dzieci Bożych, którzy przemienili ten świat, naśladując takiego właśnie Króla: pokornego i cichego, miłosiernego i dźwigającego krzyż ludzkich grzechów. Nasz Kościół Płocki, który razem tworzymy, będzie od zbliżającego się Adwentu **świętował Jubileusz swojego 940-lecia**.

Jedną z oznak jego żywotności w ciągu wieków było **bogate życie synodalne**. Przeżyliśmy w tej ponad dziewięćsetletniej historii 42 synody. Od ostatniego, który blisko 30 lat temu zwołał biskup Zygmunt Kamiński, dokonało się wiele ważnych zmian w życiu Kościoła, Polski i świata. Przede wszystkim nasza Ojczyzna odzyskała i wciąż odzyskuje niepodległość. Rzeczpospolita Polska i Stolica Apostolska zawarły konkordat. Do szkoły powróciło nauczanie religii, a do szpitali i koszar – księży kapelani. 7 i 8 czerwca 1991 roku św. Jan Paweł II pielgrzymował do Płocka. Rozkwitł kult Miłosierdzia Bożego, a Płock, w którym miało miejsce objawienie słynnego na cały świat wizerunku Jezusa Miłosiernego, stał się jednym z światowych ośrodków tego kultu. Cały lud Boży otrzymał Katechizm Kościoła Katolickiego. W roku dwutysięcznym obchodziliśmy Wielki Jubileusz Chrześcijaństwa. 5 kwietnia 2005 roku Jan Paweł II, opromieniony świętością jeden z największych papieży w dziejach, „*odszedł do domu Ojca*”. Już w trakcie trwania naszego Synodu z urzędu św. Piotra ustąpił jego następca – mądry i pokorny papież Benedykt XVI, który najpierw ogłosił Rok Kapłaństwa, a później Rok Wiary, dając mocny impuls dziełu nowej ewangelizacji. Kolejny Ojciec Święty – Papież Franciszek swoimi ciepłymi słowami i gestami miłości ujmuje cały współczesny świat.

3. Niestety, nie zabrakło w tych latach także **negatywnych znaków czasu**. Dominujący nurt kultury przybrał postać „*nurtu dekonstrukcji*”, który odmawia ludzkiemu rozumowi zdolności do znalezienia prawdy, traktuje wartości i normy religijne jako bezwartościowe, propaguje ideologię „*ślepej ewolucji*”, podważa zdroworozsądkowe widzenie tego, co naturalne, normalne, na przykład domagając się jakiegoś niepojętego „*małżeństwa jednopłciowego*”. W nurcie tym głosi się „*pluralizm kulturowy*” (*multikulti*), połączony z ostrą krytyką chrześcijańskiej wizji człowieka, małżeństwa i kultury, komercjalizuje się niedzielę, usuwa symbolikę chrześcijańską z przestrzeni publicznej.

Nic więc dziwnego, że papieże św. Jan Paweł II i Benedykt XVI nie przestawali powtarzać, że w Europie zmierzamy do „*dyktatury relatywizmu*”. Dyktatura ta, jak każda dyktatura, dąży do tego, aby dominować w mediach, w sztuce filmowej i rozmaitych lobby. Niechęć do wiary, nieznanostwo chrześcijaństwa i nienawiść do Kościoła jej rzeczniczy „*wyssali z piersi matki*” – na Zachodzie są oni często potomkami tzw. „*pokolenia '68*”, a u nas dawnych „*aparaczyków*”. Ludzie ci zazwyczaj dopatrują się w Kościele nienowoczesności, klerykalizmu, ciemnogrodu i antysemityzmu. Żadna głębsza wizja naszej wspólnoty nie przychodzi im nawet do głowy. Wciąż na nowo „*odgrzewają*” takie tematy, jak bogactwo Kościoła, rzekome „*wtrącanie się*” do polityki i nienadążanie za duchem czasów. Chętnie dzielą Kościół – swoimi stronnikami często czynią księży porzucających kapłaństwo albo balansujących na granicy posłuszeństwa.

4. Umiłowani Bracia i Siostry! Pan mówi do nas w dzisiejszym słowie Bożym: „*Ja dokonam przeglądu moich owiec i uwolnię je ze wszystkich miejsc, dokąd się rozproszyły w dni ciemne i mroczne [...]. Zagubioną odszukam, zabłąkaną sprowadzę z powrotem, skaleczoną opatrzę, chorą umocnię, a tłustą i mocną będę ochraniał. Będę past sprawiedliwie*”. W naszej Diecezji **dokonujemy takiego „Bożego przeglądu”, odbywając 43. Synod Diecezjalny**. Spoglądamy na nim w duchu wiary na te wszystkie znaki czasu, które wymieniłem – zarówno pozytywne, jak i negatywne. Porządkujemy prawodawstwo diecezjalne. Wykorzeniamy niewłaściwe zwyczaje czy praktyki. Odbyły się już cztery uroczyste Sesje synodalne, czyli modlitewne i kanonicznoprawne zebrania około trzystu pięćdziesięciu wybranych i powołanych przez biskupa „*ojców i matek*” synodalnych. Działają, choć niestety nie w każdej parafii, zespoły synodalne. Bardzo sprawnie pracuje Sekretariat Synodu i Komisja Główna. To 35-osobowe grono księży i świeckich co kilka miesięcy odbywa serie wielogodzinnych zebrań, podczas których przygotowuje się projekty dokumentów na Sesje synodalne. W tej chwili cała ta praca jest na ukończeniu – w najbliższą sobotę, 29 listopada na V uroczystej Sesji, w katedrze płockiej, przegłosujemy ostatecznie dokumenty. Potem, **w Niedzielę Palmową 2015 roku, odbędzie się Synod Młodych**, na który już dzisiaj zapraszam dziewczęta i chłopców, interesujących się życiem swojego Kościoła. Następnie rozpocznie się przygotowywanie publikacji dokumentów końcowych. Synod zakończymy podczas obchodów Jubileuszu 940-lecia Diecezji w październiku przyszłego roku, w obecności pielgrzymującej ikony Matki Bożej Jasnogórskiej.

5. Dzisiejszą Niedzielę Synodalną przeżywamy w każdej parafii Kościoła Płockiego przede wszystkim po to, **aby to ważne dzieło objąć modlitwą całej naszej Diecezji, Waszą modlitwą, Umiłowani!** Modlitwa jest najbardziej charakterystycznym sposobem życia Kościoła, tym, co nas odróżnia od reszty świata. Ludzie „*światowi*” nie potrafią się modlić, ludzie Kościoła natomiast wszystko rozpoczynają modlitwą prośby i modlitwą dziękczynną kończą. Chciałbym również, abyście dzięki tej Niedzieli Synod lepiej poznali, o Synodzie po prostu wiedzieli. Pragnę wreszcie, aby jego iskra jeszcze bardziej rozpałała Waszą wiarę i miłość. W Kościele, który jest zaczynem Królestwa Bożego, każdy powinien czuć się powołany do świadectwa. Świat wierzy dzisiaj tylko osobom, które niosą Ewangelię nie ze smutnym, zmęczonym czy urzędowym obliczem funkcjonariusza, ale z radosnym obliczem

świadka! Świadka, który wie, czym jest miłosierdzie, bo sam tego miłosierdzia doświadczył! Świadka, który jest dumny z bycia człowiekiem wierzącym! Nie pozwólmy okradać się z tej dumy i z misyjnego entuzjazmu! Nie pozwólmy okradać się z radości ewangelizacji w naszych rodzinach, miejscach pracy i odpoczynku! – powtarzam za papieżem Franciszkiem.

6. Wielkimi krokami zbliża się **Adwent, czas radosnego czuwania z Maryją, z całym Kościołem na przyjście Pana**. Proszę Was przeżyjcie w tym czasie błogosławione rekolekcje, dobre dni skupienia. Niech jak najwięcej będzie takich, którzy w tym czasie powiedzą podczas sakramentu pokuty i pojednania: „*Panie, znalazłem, znalazłam tysiąc sposobów, by uciec przed Twoją miłością, ale jestem tu znowu, by odnowić moje przymierze z Tobą. Wybaw mnie, Panie, weź mnie w swoje miłosierne ramiona*” (por. EG 3). Ze skupieniem gromadźcie się na roratach wokół Maryi, przy symbolizującej jej obecność świecy adwentowej! Bądźmy też w tym szczególnym czasie świadkami Bożego obdarowania i z radością obdarowujmy innych ciepłem swojej dobroci i życzliwości. Na nasze całe dzieło adwentowe, na nasze wspólne dzieło synodalne, na radosne obchody Jubileuszu 940-lecia naszej Diecezji z serca Wam błogosławię: w imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Płock, dnia 16 listopada 2014 r.

Wasz Biskup Piotr

WPROWADZENIE DO MSZY ŚWIĘTEJ

Obchodzimy dzisiaj Niedzielę Chrystusa Króla, ostatnią niedzielę roku liturgicznego. Chrystus jest Królem, a zarazem sługą – sługą naszego zbawienia. Jest Królem, wjeżdżającym do Jerozolimy na osiołku – symbolu królestwa, które nie jest z tego świata. Królem, którego koroną są ciernie, a tronem krzyż. Królem, który – jak będziemy zwiastować w Prefacji – wciąż wnosi w świat nadzieję „*królestwa prawdy i życia, królestwa świętości i łaski, królestwa sprawiedliwości, miłości i pokoju*”. Niedzielę tę obchodzimy w całej naszej Diecezji jako **Niedzielę Synodalną**. To dlatego podczas każdej Mszy Świętej czytamy specjalny list pasterski naszego Biskupa Piotra i modlimy się za dzieło synodalne, któremu jako następca Apostołów przewodzi.

Synod jest instytucją znaną już w czasach apostołskich i oznacza w języku greckim „*Kościół wyruszający wspólnie w drogę*” – w drogę odnowienia swojej wierności Ewangelii, w drogę umocnienia jedności, w drogę nieodzownych reform. Włączmy się w tę drogę, przepraszając na początku tej Eucharystii za to, że nie zawsze – w rodzinie, w pracy, w szkole – czujemy się chrześcijanami; że niekiedy to słowo tak niewiele dla nas znaczy; że czasem nie potrafimy tworzyć radosnej, pełnej entuzjazmu wspólnoty wiary:

Jezu Chryste – Królu Wszechświata, którego koroną była korona cierniowa, a my tak często szukamy próżnej chwały – zmiłuj się nad nami...

Jezu Chryste – Królu Wszechświata, który krzyż miałeś za tron, a my tak często chcemy panować nad innymi i znaku krzyża się wstydzimy – zmiłuj się nad nami...

Jezu Chryste – Królu Wszechświata, który w dzisiejszej Ewangelii utożsamiasz się z głodnymi, spragnionymi, chorymi i więzionymi, a nam tak często brakuje miłosierdzia, dobroci i współczucia – zmiłuj się nad nami...

MODLITWA WIERNYCH

Celebrans: W duchu serdecznej wiary, ufnej nadziei i wiernej miłości zanieśmy do Jezusa Chrystusa – Króla Wszechświata prośby Jego Kościoła, zgromadzonego na sprawowaniu Eucharystii:

1. Módlmy się za naszego papieża Franciszka, za naszego biskupa Piotra i za biskupa pomocniczego Romana, aby w duchu miłości i służby troszczyli się o jedność Kościoła i za prowadzenie Królestwa Chrystusowego na ziemi.
2. Módlmy się za chrześcijan prześladowanych w: Syrii, Iraku, Pakistanie, Sudanie i Nigerii, aby – pośród swoich cierpień – mogli odczuć obiecaną im obecność Chrystusa Króla, cieszyli się naszą solidarnością, a także znaleźli skuteczną obronę ze strony przywódców wolnego świata.
3. Módlmy się za wszystkich chrześcijan naszej diecezji, abyśmy idąc za naszym cichym i pokornym Królem, nie ulegali duchowi tego świata – duchowi zubożenia i fałszywego pluralizmu.
4. Módlmy się za 43. Płocki Synod Diecezjalny, aby „odnawiając wszystko w Chrystusie”, był prawdziwie dziełem Ducha Świętego: jednoczył nas w jedną rodzinę dzieci Bożych, dodawał entuzjazmu w wierze i męstwa w świadectwie oraz wykorzeniał złe obyczaje.
5. Polecając w tej Eucharystii śp., módlmy się za zmarłych – niech Chrystus, z którym byli zjednoczeni przez chrzest i codzienne dźwiganie krzyża, będzie dla nich miłosiernym Sędzią i przyjmie ich do wiecznego Królestwa zbawionych.
6. Módlmy się za nas samych, abyśmy jako spadkobiercy blisko tysiącletnich dziejów Kościoła na tej ziemi, byli dumni z naszego chrześcijańskiego dziedzictwa, świadczyli o nim w swoich środowiskach życia i pracy i w ten sposób dalej je przekazywali.

Celebrans: modlitwa za 43 Synod Diecezji Płockiej – *Ojcze Przedwieczny, Ty w swoim Miłosierdziu mocą Ducha Świętego prowadzisz i ożywasz cały Kościół – Oblubienicę Chrystusa. Prosimy Cię, odnow i uświęć przez dzieło 43. Synodu nasz Kościół Płocki. Umocnij biskupów Piotra i Romana, prezbiterów, osoby konsekrowane i wiernych świeckich zaangażowanych w dzieło Synodu. Pozwól odkryć i zrealizować zamysły Twojej woli w czasach, w których żyjemy. Spraw, aby nowa ewangelizacja w Diecezji Płockiej wydała owoce świętości w życiu osobistym i rodzinnym, parafialnym, zakonnym i społecznym. Niech proces nowej ewangelizacji prowadzi do nawiązania osobistego kontaktu z Jezusem Chrystusem, który żyje w Kościele. Tylko tam, gdzie Ty jesteś i działasz, Panie, jest nasza przyszłość. Dlatego, ufając Twojej miłości, oddajemy Ci wszystkie nasze zamiary i wysiłki. Wspieraj nas swoją pomocą i natchnieniem Twego Ducha w dobrym wykorzystaniu czasu Synodu. Prosimy Cię o to, Ojcze, przez Twojego Syna Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym. Amen. Maryjo – Gwiazdo Nowej Ewangelizacji, św. Stanisławie Biskupie i Męczenniku, św. Stanisławie Kostko, św. Faustyno, bł. Biskupi Męczennicy Płocki – módlcie się za nami.*

ZARZĄDZENIE: List Pastorski Biskupa Płockiego, proszę odczytać wiernym w niedzielę 23 listopada, podczas wszystkich Mszy św., w ramach kazania. W czasie liturgii należy wykorzystać pozostałe teksty.

Płock, dnia 16 listopada 2014 r.

Ks. Mirosław Milewski
Wikariusz Generalny

Kuria Diecezjalna Płocka
Płock, dnia 18 listopada 2014 r.
Nr 2240/2014

Ks. Mirosław Milewski

Za zgodność